

Medlem siger: Hvis man kan regne med Udstedelse af Boligfondsobligationer — det ærede Medlem har Ret i, at saaledes skal de hedde — for 48 Mill. Kr., er det saa Meningen at kaste dem ud paa Markedet under eet? Nej, det er det paa ingen Maade. Det er Meningen, hvis der skulde vise sig gunstige Betingelser paa det udenlandske eller paa det indenlandske Marked for Afsættelse af en større Post af disse Obligationer under eet, da at gøre det og da at yde Laanene kontant til Laantagerne til den Kurs, som er opnaaet ved denne Afsætning, men hvis en saadan gunstig Lejlighed ikke frembyder sig, ja, saa maa Laantageren naturligvis modtage Statslaanet i Obligationer, ligesom han gør, naar han modtager Kreditforeningsobligationer, og saa maa han selv søge paa Markedet at faa Obligationerne solgt til den Kurs, der kan opnaas for dem. Det er jo ganske simpelt og lige til og frembyder ikke særlige Vanskeligheder. Og jeg skulde mene, at Obligationer af den Art, 5 pCts rentebærende Obligationer med Garanti baade af Staten og i selve den Ejendom, som er opført, vil kunne opnaa en Kurs, der ligger ret gunstigt. Det ærede Medlem maa jo dog vide, hvilken Udvikling hele Kreditforeningsinstitutionen har haft her i Landet, endskønt Afsætningen af Kreditforeningsobligationer jo i Almindelighed ogsaa medfører Kurstab. Hvis det ærede Medlem vil lægge Mærke til den Kurs, som 4½ pCts Kreditforeningsobligationer staar i for Tiden — og af dem afsættes der jo et betydeligt Antal Millioner om Aaret —, saa tror jeg, at det ærede Medlem vil blive paa det rene med, at de Statsboligfondsobligationer, som der her er Tale om, vil kunne opnaa en Kurs — ogsaa ved Salg i mindre Partier paa det Marked, som er aabent for saadanne Salg —, der betyder, at der for disse sidste Penge i Ejendommen — Tilvejebringelsen op til 85 pCt. af Anskaffelsessummen — bydes vedkommende Byherre særdeles gunstige Vilkaar og derigennem indirekte ydes ham et Tilskud af det offentlige.

Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) synes at regne med, at Statsboligfondslaanet skal ydes umiddelbart bag 1ste Prioritet. Det er ikke Meningen. Meningen er, at vedkommende Byherre skal, som udtalt i § 1, tilvejebringe Laan i det Omfang, det overhovedet er gør ligt, foran Statsboligfondslaanet; han ved altsaa, at han skal have Kreditforeningslaan og Hypotekforeningslaan eller 2den Prioritet paa anden Maade, før Statsboligfonden

kan sætte ind. Saa siger det ærede Medlem: Men hvis Manden ikke kan betale, efter at der er givet ham Henstand, eller han har faaet Eftergivelse indenfor Rammen af § 5, hvad saa? Skal han saa af med Huset? Ja, er det da ikke almindeligt saaledes, at hvis jeg har laant paa en eller anden Ting og er ude af Stand til at betale, saa maa jeg aflevere Genstanden, naar jeg ikke kan opnaa mere Eftergivelse, end jeg har faaet? Og jeg antager, at som dette Forhold stedse har været overfor Ting, hvori der er ydet Pant, maa det ogsaa være med vedkommende Ejendom. Om Staten saa ved at handle med en saadan overtaget Ejendom kan komme ud for yderligere Tab — ja, det er muligt, at saadant vil ske. I disse yderligere Tab maa saa den garanterende Kommune deltage med Halvdelen; og det er naturligvis en Side af Sagen, som, selv om den kan volde Betænkelse, saa dog er af den Art, at den kommer man neppe udenom. Derfor er det ogsaa umuligt at opfylde det Ønske, som det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) har fremført, nemlig dette at forme Loven saadan, at man paa Forhaand kunde sige: Den finansielle Virkning bliver denne, og dermed er vi færdige. Det kan der ikke være Tale om. Hvor man gaar ind i en Garanti, er det umuligt at angive andet end den Maksimumsrisiko, den kan medføre; og Beregningen af, hvor stor den kan blive i det foreliggende Tilfælde, er jo ikke vanskelig at foretage. Men jeg gentager, hvad jeg bemærkede for lidt siden: Jeg tror, at den Pris pr. Lejlighed, man har regnet med, ligger væsentligt over den, Lejlighederne vil komme til at koste, og at derfor Maksimum for Statens Risiko, som er udregnet i Bemærkningerne til Lovforslaget, ligger væsentligt over det, der virkelig bliver Tale om.

Jeg tror med disse Bemærkninger at have været inde paa det væsentlige af, hvad der er fremkommet fra de forskellige Ordføreres Side. Jeg skal slutte med endnu en Gang at takke for den Tilslutning, som Lovforslaget har faaet, og henstille — hvis det ønskes, at Sagen behandles i et Udvalg —, at denne Udvalgsbehandling da maatte kunne afsluttes saa betids, at det kan blive muligt at faa Lovforslaget igennem i indeværende Aar; thi jeg tror, at det for Byggeriets Forberedelse med det kommende Foraar for Øje har ikke ringe Betydning, at man snart ved, hvilke Udsigter der overhovedet er til den Financiering, som er foreslaaet.